

En stipendiats bekännelser i dagboksform

Söndag den 14 augusti

Kära dagbok, jag undrar om det är skadligt för barnen att jag blir SÅ ledsen varje gång jag ska åka från dem för några dagar. Jag hulkar och lipar och försöker förklara att jag verkligen vill åka och att jag snart kommer hem igen.

Fast på tåget hittade jag Trevlig Kollega nr1 (E) som jag hade så roligt med och vips var vi framme i Oslo. Där var det värsta varma sommarkvällen och vi intog genast en trevlig uteservering. Förresten hade vi börjat ”kryssa bibliotekarier”, de svärmade i flockar på Karl-Johan, oftast anförda av en alfa-hona i Gudrun Sjödénutstyr. Några hade varit på IFLAs nightspot, ett kulturevenemang för alla hugade konferensdeltagare.

- 49 norska kronor för en mineralvatten, ljöd de harmsna ropen.

Vid midnatt gick vi och mötte Trevlig kollega nr 2 (M) som anlöpte Oslo i en kraftigt försenad Säftebuss. Hennes norénska umbäranden finns att läsa i en annan rapport.

Måndag den 15 augusti

Kära dagbok, idag började IFLA på riktigt. Vi vandrade i solskenet till Spektrum som var det konferenscentrum där det mesta försiggick, så även registreringen. Tittade mig storögt omkring och konstaterade att det kändes bra att vara i sällskap med c:a 4000 kollegor från hela världen.

Hemifrån hade jag och M bokat in oss på en ”kulturell tur” som för oss innebar buss med guide till Munchmuseet och Oslo Rådhus. Det förstnämnda var bevakat värre och man fick checka in som till en märkvärdifierad flygresor. Det pep om nästan alla och vi scrollades från topp till botten med detektorer. Jag tror att flera av oss kände sig upplivade av att betraktas som potentiella brottslingar.

Oslo rådhus var sannerligen rikt utsmyckat av konst i olika stilar. Två stora porträtt av Kung Harald och drottning Sonja var mycket omdiskuterade. De var både klassiska och kontroversiella på samma gång och detta föll mig i smaken.

Lunch bestående av en snabbmacka, dyr, och sedan en föreläsning om bibliotekens roll i ett samhälle alltmer präglad av terrorhot.

Hur förhåller vi oss när polisen vill ha utdrag ur våra låntagarregister, vill veta vem som lånar vad. Representanter från USA och Holland redogjorde för sina erfarenheter.

Detta är ett aktuellt ämne som vi nog alla förr eller senare har anledning att förhålla oss till. (Idag (15/9) läser jag på Biblist att

”En domstol har nu upphävt den tystnadsplikt för bibliotek som lämnat ut uppgifter om låntagare till FBI.”)

Det hade flaggats för ett förnämligt kvällsevenemang som ingen ville missa: Invigningen av det nya (nygamla) Nationalbiblioteket ”I närvaro av representant från kungahuset”.

Och sannerligen röda mattan var utlagd och kravallstaketen på plats. Dock blev vi nesligen bortmötade till en intilliggande park. Invigningsprogrammet och HMK Harald kunde skådas på *storbilds-tv*.

För oss från Halmstad som ju går i biblioteksinvigningsplaner var detta extra intressant att ta del av. Dock måste sägas att nu får det vara färdigt med att göra stort nummer av den hyssjande bibliotekarien.

Starkt försonande omständigheter visade sig dock snart: goda wraps, vitt vin, en varm kvällssol, grönare gräs på vår sida och en jätteduktig sångerska *live*. Och jag har många underbara minnesbilder av bibliotekarier från hela världen samlade i Hydroparken med sina lika och olika picnicbeteenden.

En lång skön promenad till hotellet, skoj och skratt med TK 1 och 2 och IFLA-flaggor utmed hela Karl-Johan.

Tisdagen 16 augusti

Idag skulle TK 1 åka hem, men eftersom han är en dängare på konsthistoria på ett liksom trevligt docerande sätt ville jag gärna ha med honom på Nationalgalleriet innan dess. Där pågick den omtalade utställningen Att Kyssa Froggen som vi med viss tvekan avstod från, till förmån för den permanenta konsten.

Ömt farväl av TK 1 och så iväg till en föreläsning om ett projekt i 3 Östafrikanska länder: Läsfrämjande verksamhet för barn.

Flyttbara "Reading tents" hade använts i dessa länder där bara 10 % av skolorna har bibliotek. Projektet vände sig till barn men också förstås till vuxna nyckelpersoner; skolledare, lokala auktoriteter, politiker etc.

Böckerna skulle vara relevanta, dvs. av god kvalitet, original av lokala författare.

Man hade också satsat på läsecirklar för lärare.

– Vad händer när tältet flyttar vidare?

– Det gäller att så frön, med näring går det att skapa lästraditioner.

Sedan drog jag och TK 2 en repa i utställarnas hall. Vid det här laget hade vi övat upp mässtekniken: att raskt navigera till de viktigaste punkterna. Dessa sorterades under följande kategorier:

1. intressanta företag
2. dito personer

A. snygga väskor

B. flotta pennor

C. exotiskt plock gärna från Korea (=IFLA 2006)

D. godaste godis

Och UNDVIKA

Pratiga bondfångare med perifera bolag, sådana

kunde i någon mån accepteras om någon av kategorierna A-D uppfylldes.

På kvällen var det dags för nästa stipulerade biblioteksfest. Oslo stadsbibliotek, även kallat Deichmanska biblioteket bjöd in till festivas. En stor och vacker byggnad, duktiga unga musiker och generös tilldelning av mat och dryck.

Onsdagen den 17 augusti

Kära dagbok, någon hade tipsat oss första-gångare om att det var smart att hålla sig till sådant man själv var specialiserad på. Detta besannades idag när jag var på Norges motsvarighet till Tal- och punktskriftsbiblioteket. Intressanta föredrag och dito visningar som gav mycket

eftersom jag ju arbetar inom detta gebit. På eftermiddagen tonade min IFLA-tid ut och det var dags för hemfärd. Hem till barnen, mannen, jobbet och vardagen på golvet!
Sammanfattningsvis var det för mig en lärorik, rolig och lyckad konferens.
Någon uttryckte saken : Innan man åker på sin första IFLA skulle man behöva åka på en IFLA-konferens. Mot Korea alltså!